

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRICHERISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις εβδομάδος, την Τρίτην και το Σάββατον. — Η τιμή της συνδρομής είναι 24 δραχ. κατ' έτος προπληρωτέα. — Η τιμή των καταμετρημένων φύλλων είναι 30 λεπτά δια των σελών 50 σελίδων. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις εις την Βασιλ. Τυπογραφίαν εντός δε της Ελλάδος εις τους διευθυντάς των ταχυδρομείων, και εντός εις τους κεντρικούς Πράξινους.

Le COURRIER GREC paraît le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Voranzahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 30 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consuls.

ΤΡΙΤΗ 9 Νοεμβρίου.

MARDI 21 Novembre.

DIENSTAG, 21 November.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 8 Νοεμβρίου

ATHÈNES le 20 Novembre

ATHEN den 20 November.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν καὶ οἱ ἀρμόδιοι τῶν Ταχυδρομείων ἐπιστάται ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστώτος ἔτους θέλει παύσει τὸ Γερμανικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομίου κείμενον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ τοῦ προσεχόσης ἔτους ἡ ἐφημερίς αὐτὴ θέλει ἐκδιδεσθαι ὡς καὶ πρότερον Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ μόνον.

AVIS.

Le texte allemand du Courier Grec devant être supprimé à partir du 31 décembre prochain, les personnes qui ne le lisent que dans cette langue en sont prévenues, afin qu'elles ne renouvellent pas leur abonnement.

Man benachrichtigt das Publikum und die resp. auswärtigen Postbehörden, dass mit dem Schluss des laufenden Jahres der deutsche Text des griechischen Couriers aufhört, und derselbe von dem neuen Jahre wie früher in griechischer und französischer Sprache erscheint.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

INTERIEUR.

INLAND.

ΕΝΕΣΤΩΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

SITUATION ACTUELLE.

Dermaliger Zustand.

Ἄρθρον Β'.

Hem^e ARTICLE.

Ἐξέθεσμεν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ Ταχυδρομίου φύλλον πῶτον ὑπῆρξε πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. ὡς πρὸς τὸν κοινωνικὸν διοργανισμόν τῆς Ἑλλάδος. Ἀπεδείξαμεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ τόπου τούτου ἐκλήθη ἀπολύτως ἀναγκαία, ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῶν κοινῶν πραγμάτων, τῆν παρουσίαν στοιχείου τινὸς δικαιοσύνης, ἀμεροληψίας καὶ ἐπιεικῆς εὐνοϊκῶς καὶ ἀνεκτικῶς ἔχοντος πρὸς ἀμφοτέρους τὰς μεγάλας διαίρεσεις τῶν ἀρχῶν καὶ συμφερόντων, αἱ ὁποῖα διασχίζουσι εἰσὲτι διὰ τοῦ ἔθνους τὴν ὀλομέλειαν. Ἐπίπομεν ὅτι ὁ θρόνος τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἦτον τὸ στοιχεῖον ταῦτο, καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ ὑπῆρξεν ὅσον εἰδύνατο συνεπῆς ὡς πρὸς τὴν τοιαύτην θέσιν τῆς. Ἐξηγήσαμεν ἐν γένει διὰ ποῖον λόγον αἱ γινόμεναι προηγουμένως ἀπόπειραι διὰ νὰ δώσωσιν ἀποκλειστικὴν ὑπεροχὴν εἰς μίαν ἀρχὴν ἢ ἐν κόμμα, ὑπῆρξεν ἀτελεσφόρητοι, καὶ παρεσήμαμεν τέλος πάντων εἰς τὸ ἔθνος ὀλίγηρον ὅτι ἡ ὀριστικὴ σύστασις τῆς ἐθνικότητος καὶ τῆς τελείας αὐτοῦ ἀνεξαρτησίας, ἔργον τὸ ὁποῖον θηριύουσι ἐπιμόνως καὶ μετ' ὑπομονῆς καὶ αἱ θελήσεις τοῦ Βασιλέως καὶ αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, θέλει προκύψει κυρίως ἐκ τῆς συνάρσεως καὶ συσπείσεως τῶν λαϊκῶν τῆς ἀρχαίας ἀντιπολιτεύσεως τῶν Κυβερνητικῶν καὶ τῶν Συνταγματικῶν, ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία ὡς πρὸς τὰς ἀτομικὰς σχέσεις καὶ τὰς πολιτικὰς δεξιάς ἀπόλεσι πᾶσι τῆς προτέρας τῆς δριμύτητος, δυσπιστίας καὶ τῆς πραγματικῆς τῆς ὑπάρξεως.

Nous avons exposé, dans notre dernier numéro, le rôle que, depuis quatre ans, remplissait le gouvernement de S. M. dans le travail d'organisation sociale de la Grèce; nous avons démontré que les nécessités les plus impérieuses de la politique de ce pays avaient exigé, à la direction de ses affaires, la présence d'un élément de justice, d'impartialité et de bienveillance, parfaitement favorable et également tolérant, envers les deux grandes divisions de principes et d'intérêt qui se partagent encore la totalité de la nation; nous avons prouvé que cet élément avait été le trône du Roi Othon, et nous avons fait voir que la marche de son gouvernement avait toujours été aussi conséquente que possible d'après cette position; nous avons expliqué en général, comment il se faisait que les tentatives, faites antérieurement, pour établir la domination exclusive d'un principe ou d'un parti, avaient été infructueuses; et enfin, nous avons indiqué, à la nation toute entière, que la constitution définitive de sa nationalité et de sa complète indépendance, œuvre que poursuivent avec patience et fermeté, la volonté royale et le travail administratif, serait surtout, le résultat d'une harmonisation et d'un rapprochement, entre ce qui reste encore de l'ancienne rivalité des *Kyvernitiques* et des *Syntagmatiques*, rivalité qui, au reste, a déjà beaucoup perdu de son aigreur, de sa méfiance et de sa consistance réelle, tant dans les relations individuelles que dans les convictions politiques.

Wir haben in unserer letzten Nummer auseinander gesetzt, worin schon seit vier Jahren das Werk der Regierung Sr. Maj., in Bezug auf die sociale Organisation Griechenlands, bestand. Wir haben nachgewiesen, dass der politische Zustand des Landes für die Leitung der öffentlichen Angelegenheiten ein Element der Gerechtigkeit, der Unparteilichkeit und der Billigkeit erheischte, welches mit gleicher Tolleranz sich über die zwei grossen Fractionen stellen musste, die sowohl den Prinzipien als den Interessen nach noch immer die Totalität der Nation trennen. Wir haben gesagt, dass der Thron des Königs Otto dieses Element war, und haben gezeigt, dass Seine Regierung so viel als möglich in dieser Stellung consequent geblieben ist. Wir haben im Allgemeinen auseinander gesetzt, warum die frühern Versuche, dem einen Prinzipie oder der einen Parthei einen absoluten Vorzug einzuräumen; fruchtlos geblieben sind, und haben endlich dem ganzen Volke gegenüber die Ansicht niedergelegt, dass die definitive Constitution seiner Nationalität und seiner vollständigen Unabhängigkeit — ein Werk, das der Gegenstand der aufrichtigen Wünsche und unausgesetzten Bemühungen des Königs und Seiner Regierung ist — hauptsächlich das Resultat der Vereinigung u. Verschmelzung der *Kybernitiker* und *Syntagmatiker* ist, deren Rivalität jedoch in Bezug auf persönliche Verhältnisse und politische Meinungen bereits viel von ihrer alten Heftigkeit, ihrem Misstrauen und realen Bestande verloren hat.

Παραστήσαμεν μετὰ ταῦτα ἐν παράρθῳ εἰς τὴν ἀντίθεσιν ὅτι ἡ ὑπαρξίς τῆς προηγμένης κυρίως ἐκ τοῦ ὅτι ἄτομα τινὰ δὲν εἰδυνήσαν εἰσὲτι νὰ ἐξαπολύσωσι τὴν ἰδίαν τῶν ἐνεργητικότητά πρὸς τὸ γενικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον πραγματοποιεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ μεταρρυθμίσωσι τὰ ἀτομικὰ αὐτῶν συμφέροντα καθὼς ἐτροποποιήθησαν τὰ καθόλου τοῦ ἔθνους συμφέροντα, πρᾶγμα δυσάρεστον τῶ ὄντι, ἀλλὰ τοῦ ὁποῖου τὴν εὐθύνην δὲν δύναται νὰ ἀναδεχθῆ ἡ Κυβέρνησις. Ὅθεν ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι ἡ θέλησις τοῦ Βασιλέως εἶναι νὰ ἀποδείξῃ εἰς πᾶσιν περιπτώσιν ὅτι ἄλλο δὲν ἐπιθυμεῖ, εἰμὴ νὰ κυβερνᾷ προσκινῶντας τὰ προοδευτικὰ στοιχεία τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, καὶ εἰδότες ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται εἰμὴ νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν τοιαύτην θέλησιν, θέλομεν πραγματευσθῆ σήμερον περὶ ἀντικειμένου ὀλίγων σπουδαίου κατ' ἑαυτὸ, ἀλλ' οὐχ ἦττον παρέχοντος ἀρθροῦ ὅλην ἐπικρίσεως εἰς τὴν ἀντίθεσιν. Πρόκειται περὶ τῆς προκλιπτοῦσας ὠφελείας ἐκ τῆς παρουσίας τῶν ξένων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ensuite nous avons, accessoirement, fait entendre à l'opposition, que son existence provenait principalement de ce que quelques individualités n'avaient pas encore su rattacher leur activité personnelle au travail général qui s'effectue en Grèce, ni faire subir, à leur intérêt particulier, la transformation qui a déjà modifié la masse des intérêts nationaux, inconvenient déplorable assurément, mais dont le gouvernement ne saurait être responsable. Or, connaissant que la volonté royale est de prouver, en toutes occasions, qu'elle ne s'alimente que du désir de gouverner convenablement les éléments progressifs de la société grecque, et sachant que le gouvernement ne peut agir que suivant cette volonté, nous avons aujourd'hui à traiter la question si secondaire, et pourtant si féconde pour l'opposition, de l'utilité d'employés et de militaires étrangers en Grèce.

Wir haben sodann die Opposition gelegentlich aufmerksam gemacht, dass ihre Existenz vornehmlich sich in dem Umstande begründet, dass einige Individuen ihre Handlungsweise noch nicht dem grossen und allgemeinen Werke anpassen konnten, das dormalen in Griechenland verwirklicht wird, und ihre Privatinteressen nicht in Uebereinstimmung bringen konnten mit jener Modifikation, welche die Gesamt-Interessen der Nation erlitten haben. Ueberzeugt, dass es der königliche Wille ist, bei jeder Gelegenheit darzuthun, wie sehr derselbe darauf gerichtet ist, den progressiven Elementen der griechischen Gesellschaft eine entsprechende Richtung zu geben, und wohlwissend, dass die Regierung sich durchaus diesem königlichen Willen conformirt, unternehmen wir es heute, einen Gegenstand zu erörtern, der zwar nur von secundärer Bedeutung ist, aber doch der Opposition reichlichen Stoff zu Bemerkungen darbietet; wir meinen die Nützlichkeit der fremden Beamten und Militärs in Griechenland.

Περὶ τῶν ἡμερῶν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον ὅτι πολλὰς εἰχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἰπώμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, δηλ. ὅτι κατὰ δυστυχίαν, ὡς πρὸς τοὺς εἰδικούς τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κλάδους, αἱ Ἑλλήνες δὲν εἰδυνήσαν εἰσὲτι νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἀπαι-

τουμένην πείραν, και τας αναγκαιας επί τούτω γνώσεις. Συναισθάνονται οι ίδιοι την αλήθειαν ταύτην, αφ' ετέρου δε μέρους εύκρινως διακρίνουν τα γενικά αυτών συμφέροντα, και έχουν τοσαύτα άλλα δικαιώματα εις την κοινήν υπόληψιν, ώστε η φιλαυτία των δεν προσβάλλεται δια πρόημα, προσερχόμενον άλλως τε από πηγής τοσούτου ενδόξου ώστε δεν δύναμεθα να την παρασιωπήσωμεν. Από της Ελληνικής δηλονότι επαναστάσεως της οποίας τα μικρά και πολυμύθητα έργα δεν επιτρέψαν εις τους Έλληνας να ενασχοληθώσιν εις ειδικότητας και λεπτομερείας, και τα όπλα μεταήμερον έλυν την ενεργητικότητά των εις το στάδιον εντός του οποίου διαφασισθέντων την εθνικήν ανεξαρτησίαν των και την αναγκάσει των γενικωτέρων συμφερόντων των.

Εις την άνωτέρω όμως παρατήρησίν μας δεν δίδομεν έκτασιν απόλυτον, ούδ' έννοούμεν ότι οι Έλληνες πρέπει όλως δέδιον να αποκλεισθώσιν από πάσαν ειδικήν υπηρεσίαν. Διότι εάν θεωρήσῃ τις τόν αριθμόν των ξένων υπαλλήλων, και συγκρίνη αυτού με όλους τους αυτόχθονας υπαλλήλους, θέλει αναγκαστή να ύπολογήσῃ ότι η απόβολή των ξένων δεν δύναται να ήναι ο σκοπός τόν έποϊον προτίθεται η αντίθεσις, καθότι ποτέ δεν κατεβλήθησαν τοσαύται προσπάθειαι δια τοσούτον μικρού λόγου αξίον άντικείμενον. Όπως και αν ήγη, και κατά γράμμα αν παραδεχθώμεν τας ύπερβολάς της εφημεριδογραφίας, δεν βλέπομεν πως τα άλλα του έθνους συμφέροντα απαιτούσι να αποπέμψῃ η Κυβέρνησις τα όργανα τα όποια τείνουσιν εις το να τακτοποιήσῃ και να καταστήσῃ τελεσφόρον την ενεργητικότητά της επί της πολιτικής και στρατιωτικής υπηρεσίας, και θέλουν συνολογήσῃ με ήμας, ότι επειδή κανείς δεν δύναται να γνωρίζῃ καλύτερα παρά την Κυβέρνησιν τόν σκοπόν προς τόν όποιον τείνει, κανείς έπομένως δεν δύναται να εκλέξῃ καταλλήλοτερον τους διεργηνεύς και τους εκτελεστάς των θελήσεών της.

Τό ζήτημα όμως τοίτο τό περί ωφελείας των ξένων υπαλλήλων και στρατιωτικών, έσζητήθη κατ' αυτός επισήμως, και η αντιπολιτευσίς απέδειχθη ψευδομένη όχι παρά τινος εφημερίδος, αλλά παρά του σημαντικωτέρου και εθνικωτέρου της Ελλάδος σώματος, τό όποιον συγκροτούσιν όλοι εκείνοι τους όποιους πρό πολλού θεωρεί ήτό έθνος ως άληθινός παραστάτας του, και υπό των όποιων περιεστρίχοντο ο Βασίλειος τόν θρόνον του δια να φωτίζεται εκ της εμπειρίας των και να ύποστηρίζεται εκ της επιρροής των. Και όχι μόνον ήτοις επιβεβαίωσαν ότι οι ξένοι στρατιωτικοί είναι απόλυτως αναγκαίοι εις την Ελλάδα, ένόσω δεν ήθελεν οργανισθῆ έντελώς και γυμνασθῆ δεόντως εθνικός τακτικός στρατός, αλλά ανεγνώρισαν ότι η Ελλάδα ώφειλεν εις τά ξένα στρατεύματα την διατήρησιν της κοινής ήσυχίας και την ενεργείαν των νόμων. Τέλος πάντων ανατιθέμενοι πάσαν την εμπιστοσύνην των εις τόν Τριτάσαστον ήμῶν Μονάρχην, απκηρύττουσιν ως άντεθνικής, ως στασιώδεις και ως τεινούσας να ανατρέψωσι την κοινήν εύτασίαν τας παρεκτροπάς του τύπου ύταν αυτός εκφράζεται ως η αντίθεσις σήμεραν.

Άλλ' ανατιθέμενος η Κυβέρνησις καθώς πάντες οι χρηστοί πολίται θέλουν προτιμήσει να κάλλωσι εάσω εις γνώμην τοσούτου εθνικός εκφραστήσαν, παρά εις τας φωνασκίας και τας απερισκεπτούς διάσχυσίσεις της αντίθεσεως. Αφ' ου δε ίδομεν τόν Μονάρχην ήμῶν επικαλούμενον τόν πατριωτισμόν εκείνων, των όποιων η εμπειρία διεύθυε τοσαύτους γρόνους τόν λαόν, και αφ' ου τόν ίδομεν αποδεχόμενον συμβουλών τοσούτου εύκρινως και καθαρώς εκφραστήσαν, πως δύναται πλέον να ήμφισβιάσῃ ότι η Κυβέρνησις θαδίζει την όδόν την όποιαν απαιτούσιν η συντήρησις και η ανάπτυξις της κοινής εύδαιμονίας.

Ίδού δια τας Προστράτιας, δυνάμεις νέα απόθεξις της όρθότητος των υπέρ του Βασιλείου τοσούτω μέτρων των. Είς τό εξής δε θέλουν πεισθή θετικώτερον ότι άπασαι αι έλπίδες των ήγγίζουσι να πραγματοποιηθώσιν, και επιρολαττούμεθα να αποδειχθώμεν προτίει εις ένα έκαστον και εις πάντας έν γενεί, εκθέτοντες πράγματα άνκηρισθέντα, ότι υπό την σκηπτουχίαν του Βασιλέως Όθωνος εξετελέσθη εις την Ελλάδα, ότι άνθρώπινως εδύνατο να εκτελεσθῃ. Άλλ' έντοσούτω θελομεν παραστήσει εις τους Έλληνας ότι θηρούντες χειμαίρας και έλπίδας κενός ως ελείας εκ των όποιων προέκυψαν τοσαύται ταραχαί και δυσκολίαι πρό της αφίξεως του Βασιλέως, δεν θέλουν κατορθώσαι να παγιώσωσι την εθνικότητά των, και να ανείξωσι στάδιον εις τό μέλλον της πατρίδος των. Σήμεραν ότι όλοι αι σημαία ύποτάτ τονται εις την εθνικήν, την όποιαν άνύψωσεν ο θρόνος, και ότι όλοι οι Έλληνες δύνανται χωρίς εξαίρεσις δοξασιών η συμφερόντων, να προστρέξωσιν εις την προστασίαν της Κυβερνήσεως, είναι εις όλους εύκολον να πραγματοποιήσωσιν, έκαστος κατ' ίδίαν, τας έλπίδας των όταν απόβλέπωσιν εις την εύκλειαν και την εύδαιμονίαν όλολήρου του έθνους.

Nous ne pensons pas qu'il soit nécessaire de répéter ici ce que nous avons eu occasion de dire maintes fois sur ce sujet, savoir: qu'il est positif qu'en ce qui se rapporte à la direction de toutes les branches spéciales du service civil ou militaire, on regrette souvent que les grecs n'aient pas encore pu se former et acquerir les connaissances et l'expérience indispensables, ils sentent trop bien cette vérité et d'un autre côté, ils comprennent trop clairement qu'ils ont assez d'autres titres a la considération générale pour que leur amour propre ne se choque pas d'un fait qui d'ailleurs, découle d'une source trop glorieuse pour qu'on ne la signale pas; cette source est la révolution dont les longs et pénibles travaux empêcherent les grecs de s'occuper des spécialités et des détails et qui portèrent toute leur activité dans l'arène où ils disputaient leur indépendance nationale et la reconnaissance de leurs droits les plus généraux.

Cependant, il n'y a rien d'absolu dans ce qui précède, on n'en peut conclure que les grecs doivent être complètement exclus des services spéciaux, et en effet, si l'on jette un regard sur le nombre des employé étrangers, et si ou le compare à la masse des employé indigènes, ou est obligé de convenir que le renvoi des étrangers ne peut être le but de l'opposition, attendu que l'on n'a amais vu déployer une telle dépense d'efforts pour un résultat de si peu d'importance. Toutefois, et prenant même à la lettre les exagérations du journalisme, nous ne voyons pas que les vrais intérêts du pays exigent que le gouvernement se défasse des organes qui servent à la régularité et à l'efficacité de son action sur le service civil et militaire, et l'on nous accordera, sans doute, que nul ne pouvant connaitre mieix que le gouvernement le but qu'il a atteindre, nul ne peut mieux que lui choisir les interprètes et les applicateurs de sa volonté.

Au reste, cette question de l'utilité des employés et des militaires étrangers, vient d'être jugée solennellement, un démenti formel a été donné aux assertions de l'opposition, non pas par un journal, mais bien par le corps le plus important et le plus national en Grèce, par le corps composé de tous ceux que la nation considère depuis longtemps comme ses véritables représentans, et que le Roi a rassemblés autour de son trône, pour s'éclairer de leur expérience et s'appuyer de leur influence. Et non seulement ils affirment, de la manière la plus formelle, que les militaires étrangers sont d'une nécessité absolue en Grèce, tant qu'une armée régulière et nationale ne sera pas entièrement organisée et suffisamment exercée, mais ils reconnaissent que l'état doit, aux troupes étrangères, la conservation de la tranquillité publique, et du cours des lois dans le pays. Enfin remettant encore toute leur confiance entre les mains du Roi, ils désavouent, comme anti-nationaux et comme perturbateurs et subsersifs de l'ordre public, les excès de la presse, dans le langage de l'opposition actuelle.

Certes, le gouvernement aimera mieux, avec tous les gens de bien, s'en rapporter à une opinion, aussi nationalement exprimée, qu'aux déblatérations de l'opposition et à ses affirmations hasardées. Après le spectacle d'un souverain faisant appel au patriotisme de ceux dont l'expérience dirigea le peuple pendant tant d'années, et recevant d'eux un conseil aussi précis et aussi explicite il n'est plus permis à personne de douter que le gouvernement ne se trouve dans la voie que réclament la conservation et l'accroissement du bien être public.

Les puissances, protectrices de la Grèce, recoivent par là, une nouvelle preuve de la justesse de leurs combinaisons a l'égard du royaume; il leur est désormais encore mieux démontré que leurs esperances sont sur la route de leur réalisation; et nous nous réservons encore de prouver à chacun et à tous, par l'exposé de faits incontestables, que tout ce qu'il a été humainement possible de faire, a été exécuté jusqu'à ce jour sous le sceptre de S. M. Mais en attendant nous devons faire entrevoir aux grecs que ce n'est pas en se perdant à la poursuite de chimériques esperances, telles que celles qui enfantèrent tant de troubles et de difficultés avant l'arrivée en Grèce de S. M. qu'ils peuvent arriver à consolider leur nationalité et à ouvrir la carrière aux destinées de

Wir halten es für überflüssig, das hier zu wiederholen, was wir schon oft über diesen Gegenstand zu bemerken Veranlassung nahmen, nemlich dass zum Theile die Griechen noch nicht eine vollständige Kenntniss und Erfahrung in den verschiedenen Branchen des Civil- u. Militärdienstes sich eigen gemacht haben. Sie selbst fühlen diese Wahrheit; aber sie erkennen zu gut ihre allgemeinen Interessen und haben so viele andere Ansprüche auf allgemeine Achtung, dass ihre Ehrliebe durch einen Umstand nicht gekränkt werden kann, der zugleich einen zu rühmlichen Ursprung hat, als dass wir ihn hier verschweigen könnten. Die Revolution und ihre langjehrigen und mühseligen Bestrebungen liessen den Griechen keine Zeit, sich mit Specialiteten und Details zu befassen. Ihre ganze Thätigkeit galt vielmehr der Arena, wo ihre National-Unabhängigkeit und die Anerkennung ihrer allgemeinsten Rechte zur Sprache kam.

Wir wollen übrigens obiger Bemerkung keine absolute Anwendung gegeben wissen, noch liegt es in unserer Tendenz, damit anzudeuten, dass die Griechen von Dienstesfunctionen, die mehr specialer Natur sind, ausgeschlossen werden sollten. Und in der That, wenn man die Anzahl fremder Beamten betrachtet, und dieselben mit der grossen Masse inländischer Beamten zusammenstellt, so wird man zu dem Gestandnisse genöthigt, dass die Entfernung der Fremden nicht die eigentliche Tendenz der Opposition sein kann; denn es ist höchst unwahrscheinlich, so grosse Bemühungen einem so kleinen Zwecke zuzuwenden. Dem sei übrigens, wie ihm wolle, — selbst wenn wir die Uebertreibungen der Journalistik als buchstäblich wahr annehmen, können wir doch nicht begreifen, dass die wahren National Interessen es gebieten sollten, dass die Regierung sich der Organe entäussere, welche die Regulirung und Vervollkommnung des Civil- und Militärdienstes zum Zwecke haben; und da Niemand besser, als die Regierung selbst, ihre Tendenz kennet, so wird auch Niemand eine bessere Wahl in den Vertretern und Vollziehern ihres Willens machen können, als sie dies selbst zu thun im Stande ist.

Uebrigens wurde die Frage über die Nützlichkeit der fremden Beamten und Militärs in diesen Tagen offiziell verhandelt, und die Behauptungen der Journale wurden nicht etwa von einem andern Journale widerlegt, sondern von dem wichtigsten und nationalsten Körper Griechenlands, der aus jenen Männern besteht, welche die Nation schon lange als ihre wahren Repräsentanten ansieht, und mit denen der König seinen Thron umgeben hat, um durch ihre Erfahrung sich zu belehren, und durch ihren Einfluss sich zu unterstützen.

Und sie haben sich nicht nur dahin erkärt, dass die fremden Militärs in Griechenland absolut nothwendig sind, so lange nicht ein nationales taktisches Heer organisirt und genügend eingeübt ist, sondern sie sprachen auch die Anerkennung aus, dass Griechenland den fremden Truppen die Erhaltung der öffentlichen Ruhe und die Aufrechthaltung der Landesgesetze verdanket. Endlich, ihr ganzes Vertrauen in die Weisheit Sr. Maj. sendend, erklärten sie die Uebergriffe der Presse, deren sich heut zu Tage die Opposition schuldig macht, für antinational, aufregend und die öffentliche Ordnung bedrohend.

Unzweifelhaft werden das Gouvernement und die guten Bürger es vorziehen, auf eine so national ausgesprochene Meinung einzugehen, statt auf die Deklamationen der Opposition und ihre unüberlegten Behauptungen. Nachdem nunmehr der Monarch Selbst an den Patriotismus Jener appellirt hat, deren Erfahrung so lange Zeit hindurch das Volk lenkte, und nachdem Derselbe den so deutlich und so bestimmt ausgesprochenen Rath angenommen hat; — wer kann da noch zweifeln, dass das Gouvernement jener Richtung folgt, welche die Erhaltung und Entwicklung der allgemeinen Wohlfahrt ihm vorschreiben?

Die Schuzmächte werden in diesem Akte eine erneuerte Erprobung der für das junge Königreich von ihnen angerathenen Massregeln erblicken. Sie werden daraus auch für die Zukunft die Beruhigung gewinnen, dass alle ihre Hoffnungen der Verwirklichung sich nähern. Wir aber behalten uns vor, durch unumstössliche Thatsachen darzuthun, dass in den Tagen der Regierung des Königs Otto

A. M. να εὐδοκῆσθαι νὰ τῷ χορηγήσῃ τὴν πολλακίς παρ' αὐ-

Εἰς τὸν 485 ἀριθμὸν τῆς ἡ Εφημερίδος Ἀθηνῶν καταφέ-

Μολονότι ὁ Κ. Πολυζωΐδης οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην ὑπε-

ὡς πρὸς τὴν περὶ κρατῆσεως τοῦ Κ. Λεβιδίου διαταγὴν, ὁ

ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀπελάσεως τοῦ Κ. Παρασκευᾶ δι-

ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον δὲ μέρος τῶν προσβολῶν τῆς Ἀ-

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

— ΙΣΠΑΝΙΑ. Καὶ ἄλλην μάχην ἐπέδρασαν κατὰ τῶν Καραλιστῶν

— Κατὰ συνέπειαν θυρόθεν τινῶν συμβάντων εἰς Βαρσοβὴν, ὁ ἑ-

— Δύο Καρλικὰ τάγματα κατέχουν πάντοτε τὴν Βαργέτην καὶ

— ΠΟΡΤΟΥΓΑΛΙΑ. Τέσσαρες ἀποφάσεις καθυπεβλήθησαν εἰς τοὺς

Δὲν ἔχουν εἰσέτι δικτὴ ἢ παραίτησις τὴν ὅποιαν ἐζητήσαν εἰ ἵπυερ-

— Ὁ Στρατὴς τῆς Αἰγύπτου κατάρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ εἰς τὰς

— Κατὰ τὰς προσφάτους ἐκ τῶν Δουκάτων τῆς Αἰουκίας καὶ τῆς

Depuis environ deux ans, Mr. le Comte de Sa-

Mr. le major Soutzo est nommé pour remplir

Dans son n. 485, la Minerve prétend que Mr-

Il est évident que Mr. Polizoïdis n'a pas besoin

Matntenant, quant à ce qui a trait à l'ordre d'e-

Enfin pour ce qui est des attaques tendantes à

NOUVELLES DIVERSES.

Le général Damremont tué sous les murs de Constantine laisse

— Le lieutenant général Vallée a été nommé gouverneur gé-

— On écrit d'Odessa qu'on vient d'y commencer une constru-

lions turkische Piaster schätzt, indem er nemlich alle Frauen sei-

— Nach den neuesten Nachrichten aus dem Herzogthum Luk-

— In den Zirkeln Wiens verbreitet sich das Gerücht, dass

Le gérant responsable C. Sakellarios.

einer solchen Hefigkeit die bayerischen Journale

Uebrigens ist es nicht noethig, in Griechenland

— Schon vor zwei Jahren hat der Hofmarschall

Herr Major Sutzö wird nach der Abreise des Hrn.

— In ihrer Nummer 485 greift die Minerva mit

Obwohl Hr. Polyzoides einer Vertheidigung ge-

Was aber die Ausweisung des Herrn Parasevea

AUSLAND.

— Der Pascha von Aegypten hat inden innern Ausgaben seines

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.